

Mezőlak, 1915. október 7. – Budapest, 2006. április 26.

Apja vasúti pályamunkás volt. Gimnáziumi és teológiai tanulmányait Pápán végezte, 1940-ben diplomázott. 1938 szeptemberétől 1939 áprilisáig Pápán segédkönyvtáros a Református Főiskola könyvtárában. 1939. május 1. és 1946. november 30. között Sárváron lelkész és lapszerkesztő. Könyvei, cikkei jelentek meg 1941-től. 1945 tavaszától az NPP sárvári vezetője, Vas megyei titkár, majd Sopron, Vas és Zala vármegye kerületi titkára. 1945. június 24-től az Ideiglenes Nemzetgyűlés Vas megyei képviselője. A szombathelyi ügyészség 1945 júliusában letartóztatta, de augusztus 27-én az Ideiglenes Nemzetgyűlés mentelmi bizottsága intézkedett szabadon engedéséről. 1945. szeptember végén Nagykanizsán olyan hevesen korteskedett, hogy kitiltották a városból. A november 4-i választásokon a parasztpárt Vas megyei listáján a második helyen szerepelt, bár jelölését – az Erdei-féle szárny elleni állásfoglalásai miatt – egyes helyi vezetők kifogásolták. Mivel az NPP Vas vármegyében nem kapott elegendő szavazatot a mandátum megszerzéséhez, még pótképviselő sem lehetett. 1946 márciusától az országos nagyválasztmány delegátusa. A sárvári Rába Mezőgazdasági Szövetkezet és a Bartók Béla Népi Kollégium alapítója. 1946 júniusától Budapesten a Misztótfalusi Könyvkiadó vezetője. 1947 tavaszán a Magyar Közösség állítólagos köztársaság-elleni összeesküvése kapcsán gyanúba keverték, ezért az NPP VB április 18-án az országos vezetőségi tagságát és egyéb politikai szereplését is felfüggesztette.

1946. december 1. és 1959. december 31. között Pétfürdőn lelkész, közben és utána könyvtáros, legutóbb az Országos Széchényi Könyvtárban. 1956-tól fokozatosan eltávolodott a református egyházi szolgálattól. 1956 novemberében a Petőfi Párt Veszprém megyei titkára lett. 1957-ben letartóztatták, hét és fél hónapra internálták. 1960-ban megszervezte a Magyar Bibliofil Társaságot, 1973-ban pedig a Műgyűjtők és Műbarátok Körét, melynek előbb főtitkára, majd elnöke. 1989-ben megalapította a Herman Ottó Társaságot, 1991-ben a Szenci Molnár Albert Társaságot és Kiadót. 1975-től művészettörténetből bölcsészdoktor. 1975-től nyugdíjas, könyvkiadással foglalkozik. 1989-ben részt vett a parasztpárt újjászervezésében, az 1990. évi választásokon Budapest V. kerületében a Magyar Néppárt–Nemzeti Parasztpárt jelöltje, de nem kapott elegendő szavazatot.